

VIVENDA

NOBLESSE OBLIGE

AERDENHOUT

SIMPEL EN STIJLVOL

MODERN LANDELIJK

WOLKEN, WIND, ZEE

BOMMELJÉ

Sfeervol en vriendelijk

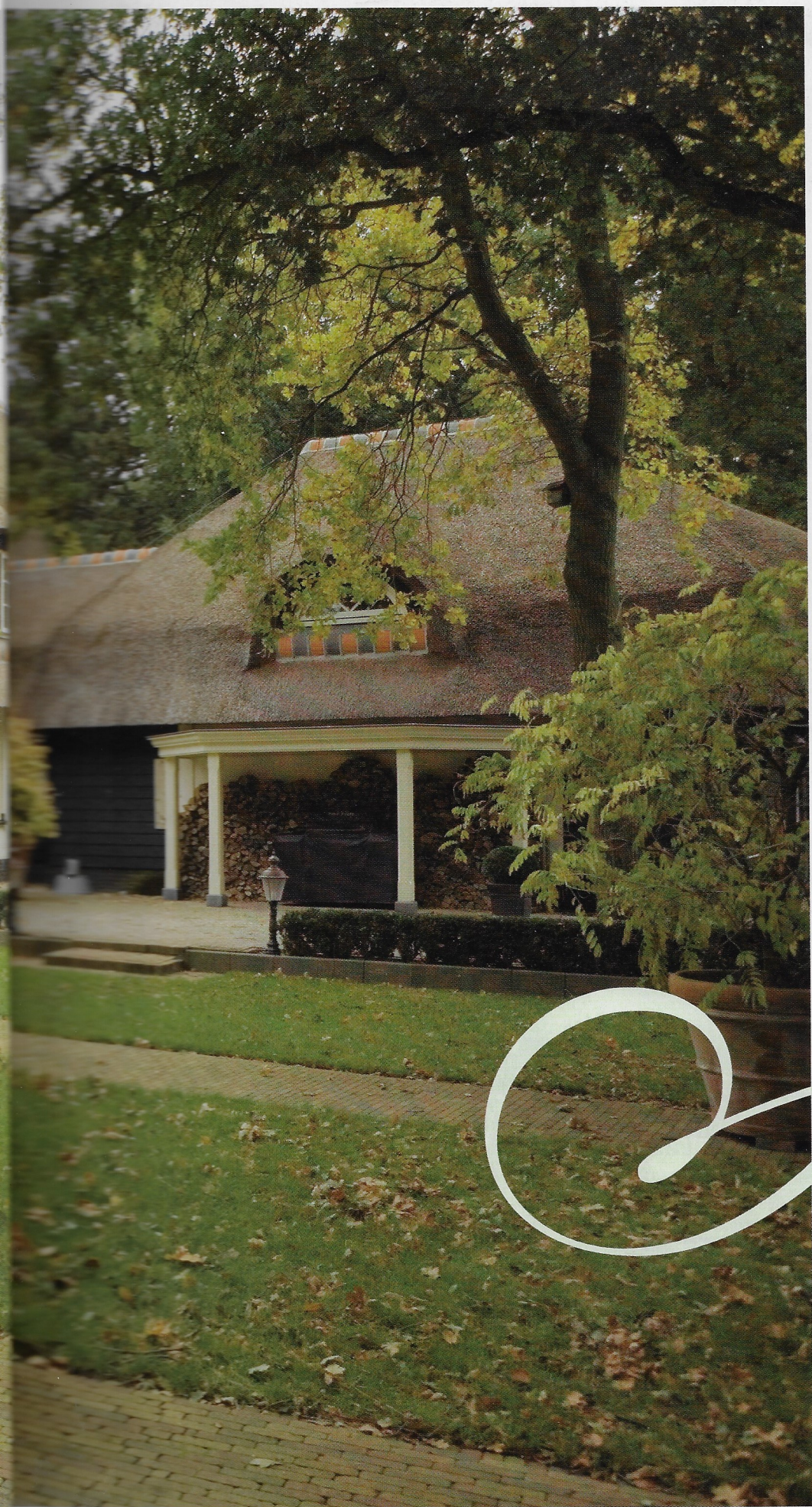
Limburg

MET DE MOOISTE HUIZEN DIE NU TE KOOP STAAN

Nederlandse architecten spelen een belangrijke rol op internationaal niveau. Er wordt mondiaal gekeken naar wat Nederlandse vakgenoten doen, omdat ze zich onderscheiden in ruimte- en lichtgebruik, efficiëntie en originaliteit. In deze aflevering van Dutch Design: Diederik Six.

Noblesse Oblige

Na een half uur ging de knop om. Nee, ze waren helemaal niet van plan een eigen huis te bouwen. Maar na twee jaar zoeken, wisten ze binnen een mum van tijd wat ze wilden: een 'nieuwbouw cottage' op deze prachtkavel in Aerdenhout. De opdracht ging naar restauratie-architect Diederik Six. Het resultaat? "Magnifiek!"

TEKST NAN ROZENS BEELD VANBELKOMPRODUCTIES.NL

"Judith en Oscar belden mij op een ochtend en kwamen direct ter zake. Hun makelaar was met hen gaan kijken naar een ander huis dat ik had ontworpen en ze waren eigenlijk meteen verkocht. Of ik een huis voor hen wilde ontwerpen is diezelfde stijl en of ik even de prijs per kubieke meter kon noemen," lacht architect Six in zijn monumentale kantoor in Zeist. Hij houdt wel van die directheid en de humor, die de latere samenwerking bleef typeren. Zo faxten de toekomstige bewoners in de ontwerpfase een keer een schets terug, met op het dak handgetekende stippen en de tekst: *In een paddestoel wil ik niet wonen!* Zoiets had Six nog nooit meegemaakt, maar het ontwerp werd er uiteindelijk alleen maar beter op en de verstandhouding werd zelfs een soort vriendschap. Het rieten dak is één van de hoogstandjes van de cottage, een dak waarvan de destijds bijna gepensioneerde dakdekker zei: "Het mooiste dat ik ooit heb gemaakt."

Door een imposante poort met een gietijzeren hek leidt het grind van de oprijlaan ons naar de witgestucte cottage, met accenten van zwartgeteerde, gepotdekselde planken. De ramen van de bovenverdieping worden omlijst door een soort uitstulpingen in het riet. Je waant je midden in een idyllisch duinbos ergens in het

Six is een aanhanger van de zogenaamde prins-Charles-beweging, die traditie en moderniteit met elkaar verbindt

begin van de vorige eeuw. Diverse soorten naaldbomen zwiepen in de stevige winterbries. Via een grote statige hal loop je door naar de ruime, gezellige woonkeuken, met karakteristieke Aga-fornuis en brandende open haard.

Aan de keukentafel vertellen de bewoners over hoe het allemaal begon: "Onze makelaar belde om acht uur in de ochtend en vroeg ons direct te komen kijken. In die tijd moest je als koper binnen een paar uur beslissen of je iets kocht of niet, zo overspannen was de huizenmarkt." De woning sprak het stel niet aan, maar de kavel wél. Inmiddels hoorden ze dat een andere bidder hen op de hielen zat. De makelaar nam hen daarop prompt mee naar een ander huis in de buurt dat door Six was ontworpen en suggereerde dat ze ook konden overwegen zelf te bouwen. "We waren meteen verkocht, wat een prachtige stijl, precies het klassieke dat we zochten," vertelt Judith, "Toen we een half uur daarna Diederik Six telefonisch hadden

gesproken, ging de knop om: we gingen zelf een huis bouwen!"

Volgens Six wilden de bewoners een mooi, groot 'open' huis. Zelf is hij een aanhanger van de zogenaamde prins-Charles-beweging, die traditie en moderniteit met elkaar verbindt.

DE VERGETEN DIMENSIE

Het ontwerp moest ook passen bij het duinbos en de andere bebouwing in de gemeente. En zo werd het een modern-klassieke cottage. Opvallend is de hoogte van de kamers, namelijk 3.20 meter en de grote centrale hal van vier bij zeven meter. "Hoogte is een dimensie die in moderne bouw vaak wordt vergeten. Het voegt iets extra's toe. Daarnaast wilde ik veel gangen vermijden, dus maakte ik een mooie grote centrale hal waarop alle kamers uitkomen," vertelt de architect.

Hij is ook zeer tevreden met de master bedroom – met open haard – op de verdieping, die helemaal is doorgetrokken naar de nok, zodat

een magistrale ruimte van zeven meter hoog ontstaat: "De bewoners wilden een hoge slaapkamer. Dat heeft fenomenaal uitgepakt."

Toen hij in de jaren tachtig werd uitgeloot voor diergeneeskunde, besloot de jonge jonkheer Six bouwkunde te gaan studeren in Delft. Concreet, creatief en praktisch tegelijk, dat sprak hem wel aan. Hij raakte in de ban van professor Temminck-Groll, toen hoogleraar restauratie in Delft, die met verve kon vertellen over zijn voorliefde voor oude gebouwen en ook als mens bijzonder inspirerend was. Zijn enthousiasme sloeg over op de architect in spe. In 1989 studeerde Six af op een onderzoek naar het middeleeuwse kasteel Elmina in Ghana, dat Nederlanders indertijd hadden gebouwd als uitvalsbasis voor de goud- en ivoorhandel. Six: "Drie jaar graven in archieven en meten in Ghana. Helemaal gegrepen was ik." Fascinerend vond hij bijvoorbeeld dat voor de bouw 700 Portugese bouwvakkers en alle (prefab) onderdelen voor het kasteel, behalve

“Bij niets heb ik het gevoel dat we het anders hadden moeten doen. Het huis is magnifiek in alle opzichten”

de stenen, naar Ghana werden verscheept. In het kantoor van Six hangt nog steeds de laatste prent van het latere fort met Nederlandse vlag, in 1871 ter plaatse gemaakt door zee kapitein Gerhard Willinck, naar wat later bleek een voorouder van jonkheer Six!

MARMEREN NEUTEN

Begin jaren negentig startte de architect zijn bureau Six Architects. In die jaren was er een enorme kloof tussen modern gevormde architecten en mensen van de traditionele traditie. Men associeerde traditie met spruitjeslucht, conservatisme en oubolligheid. Vanuit de moderne hoek werd toch met enig dédain naar de historische bouwkunde gekeken. Veel moderne ontwerpen waren inderdaad heel vernieuwend, maar hielden vaak weinig rekening met de leefbaarheid voor bewoners en de omgeving, vindt Six. “Er waren veel mensen die toch wilden aansluiten bij de traditie en dan kwam ik in beeld. Ik maakte nieuw-

bouw geïnspireerd op traditionele elementen en hield rekening met de locatie.” Daarnaast was hij verantwoordelijk voor de restauratie van kasteel Sterkenburg en andere rijksmonumenten. Zelfs stedenbouwkundige projecten, zoals nu een nieuwe woonwijk naast slot Zeist, zijn aan hem besteed. “Met kolen gebakken handgevoormde stenen die achttiende-eeuws aan- doen en metselwerk in kruisverband om mooie dikke muren te suggereren. Daar houd ik van, elk detail klopt,” glimt Six.

De kozijndiktes, de antieke kleuren, de handgemaakte sierlijsten aan het plafond, elk detail was belangrijk voor Six, melden Oscar en Judith tevreden. Trots wijzen ze naar de marmeren neuten die doorlopen bij de plinten. Eén uitspraak van de architect vergeet Oscar nooit meer: “Dat kan dus niet anders,” en inderdaad had hij volgens Oscar achteraf gezien met alles gelijk. “Dit huis klopt,” voegt Judith toe, “ik geniet zelfs van de peperdure plafondlijsten en ben blij dat we niet

hebben zitten knoeien met lijsten van acht euro de meter. Bij niets heb ik het gevoel dat we het anders hadden moeten doen. Het huis is magnifiek in alle opzichten.”

VERGELIJKEN

De heerlijke woonkeuken noemt het stel als het hart van het huis. “Eigenlijk wonen we in die keuken. Lekker bijkletsen, onderwijl een beetje koken of staren in het houtvuurtje van de open haard: het vindt allemaal plaats aan de grote keukentafel,” geniet Judith. Maar ook de metershoge slaapkamer met open haard bevalt uitstekend. “Wat moet je dáár nou mee?” had Six geroepen toen ze destijds hun wens uitten, maar onlangs heeft hij ook een eigen huis gebouwd, met precies zo’n slaapkamer. Eerdaags gaan het stel bij Six eten en bekijken of deze slaapkamer net zo mooi is als de hunne. Maar stiekem denken ze eigenlijk dat dat onmogelijk is. ■

Meer informatie op de verkoopadressenpagina.